

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-220/15) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Preču brīva aprīte — Direktīva 2007/23/EK — Pirotehnisko izstrādājumu laišana tirgū — 6. pants — Direktīvas prasībām atbilstošu pirotehnisko izstrādājumu brīva aprīte — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru pirotehnisko izstrādājumu laišanai tirgū ir paredzētas papildu prasības — Pienākums iepriekš uzrādīt valsts iestādē, kas ir pilnvarota veikt kontroli un grozīt pirotehnisko izstrādājumu lietošanas instrukcijas

(2017/C 006/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Kukovec un C. Becker, piedaloties B. Wägenbaur, advokāts)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze, J. Möller un K. Petersen)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Papildus Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. maija Direktīvā 2007/23/EK par pirotehnisko izstrādājumu laišanu tirgū noteiktajām prasībām un neraugoties uz pirotehnisko izstrādājumu atbilstības iepriekšēju novērtēšanu, paredzot, pirmkārt, ka Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (Likuma par sprāgstvielām pirmie piemērošanas noteikumi), kas ir grozīti ar 2013. gada 25. jūlija likumu, 6. panta 4. punktā paredzētā procedūra ir jāpiemēro pirms to laišanas tirgū un, otrkārt, ka Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (Federālā materiālu izpētes un pārbaudes iestāde, Vācija) ir pilnvarota atbilstoši šai tiesību normai pārbaudīt to lietošanas instrukcijas un vajadzības gadījumā tās grozīt, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 6. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 228, 13.7.2015.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 8. novembra spriedums (Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Lesoochranárske zoskupenie VLK/Obvodný úrad Trenčín

(Lieta C-243/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — 6. panta 3. punkts — Orhūsas konvencija — Sabiedrības dalība lēmumu pieņemšanā un iespēja vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem — 6. un 9. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Nožogojuma uzstādīšanas projekts — Aizsargātā teritorija Strážovské vrchy — Administratīvais atļaujas piešķiršanas process — Vides aizsardzības organizācija — Pieteikums par procesa dalībnieka statusa atzīšanu — Noraidīšana — Vēršanās tiesā

(2017/C 006/20)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pamatlietas puses

Prasītājs: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Atbildētājs: Obvodný úrad Trenčín

Piedaloties: Biely potok a.s.

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants, lasot to kopsakarā ar Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas parakstīta 1998. gada 25. jūnijā Orhūsā un kura Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK, 9. panta 2. un 4. punktu, ciktāl tas aptver tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, nodrošinot plašas iespējas vērsties tiesu iestādēs, attiecībā uz tiesībām, kuras vides aizsardzības organizācijai, kas atbilst šīs konvencijas 2. panta 5. punktā minētajām prasībām, izriet no Savienības tiesībām, šajā gadījumā – no Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/105/EK, 6. panta 3. punkta, lasot to kopsakarā ar minētās konvencijas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā netiek pieļauta tāda valsts procesuālo tiesību normu interpretācija, saskaņā ar kuru prasība par lēmumu, ar kuru šādai organizācijai ir atteikts projekta, kas īstenojams atbilstoši šai direktīvai aizsargātā teritorijā, atļaujas piešķiršanas administratīvā procesa dalībnieces statuss, nav noteikti jāizskata šī procesa, kurš var tikt galīgi izbeigts, pirms ir ticis pieņemts galīgais tiesas nolēmums par dalībnieka statusu, norises laikā un tā ir automātiski noraidīta no brīža, kad šis projekts tiek atļauts, šai organizācijai uzliktot pienākumu celt cita veida prasību, lai iegūtu šo statusu un lai pakļautu pārbaudei tiesā to, vai kompetentās valsts iestādes ir izpildījušas to pienākumus, kas izriet no minētās direktīvas 6. panta 3. punkta.

⁽¹⁾ OV C 279, 24.8.2015.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums (*Hof van Cassatie* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Rijksdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad*

(Lieta C-269/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 4. pants — Materiālā piemērošanas joma — Ieturējumi no vecuma pensijām, kā arī no visām papildu piemaksām — 13. pants — Piemērojamo tiesību aktu noteikšana — Dzīvesvieta citā dalībvalstī

(2017/C 006/21)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie